

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

24 janvier 2011

PROPOSITION DE LOI**portant diverses mesures
concernant la revente des titres
d'accès à certains événements**

(déposée par Mme Karine Lalieux et consorts)

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

24 januari 2011

WETSVOORSTEL**houdende diverse maatregelen
met betrekking tot de doorverkoop van
toegangstickets voor bepaalde evenementen**

(ingediend door mevrouw Karine Lalieux c.s.)

RÉSUMÉ

La proposition vise à lutter contre les manœuvres de spéculation entourant la vente de tickets pour les événements culturels, en réglementant les canaux de vente.

Via l'organisation d'une table ronde, il est donné la possibilité aux acteurs concernés d'établir un code de bonne conduite pour régler ce problème, qui pourra ensuite recevoir force obligatoire.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel beoogt de speculatieve doorverkoop van tickets voor culturele evenementen te bestrijden door de verkoopkanalen te reglementeren.

Door een rondetafel te organiseren, wordt de betrokken actoren de mogelijkheid geboden een gedragscode uit te werken om dat probleem op te lossen. Naderhand zou die gedragscode bindende kracht kunnen krijgen.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie	
PS	:	Parti Socialiste	
MR	:	Mouvement Réformateur	
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams	
sp.a	:	socialistische partij anders	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
VB	:	Vlaams Belang	
cdH	:	centre démocrate Humaniste	
LDD	:	Lijst Dedecker	
PP	:	Parti Populaire	

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>	
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN:	Plenum
COM:	Réunion de commission	COM:	Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes:</i> Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél.: 02/ 549 81 60 Fax: 02/549 82 74 www.laChambre.be e-mail: publications@laChambre.be	<i>Bestellingen:</i> Natieplein 2 1008 Brussel Tel.: 02/ 549 81 60 Fax: 02/549 82 74 www.deKamer.be e-mail: publicaties@deKamer.be

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

1. Cadre général

Chaque année, plusieurs événements culturels ou sportifs ravivent le débat entourant la vente des précieux sésames. Le qualificatif “précieux” est, ici, choisi à dessein car il est aujourd’hui de plus en plus difficile pour un amateur de concert de pouvoir s’offrir une petite soirée pour voir son groupe préféré.

Au-delà des prix élevés bien souvent exigés, c’est également le système de vente et le mode de paiement des tickets qu’il faut pointer du doigt. De plus en plus de places de spectacles ne sont vendues que par téléphone ou Internet. De plus, certaines places ne sont payables que par carte de crédit, ce qui, parfois, engendre des frais de réservation, l’envoi par recommandé obligatoire, etc.

Pour avoir une place à certains grands festivals, il faut aujourd’hui non seulement payer les 60 euros pour le ticket d’un jour, mais également 2,5 euros pour “frais de réservation”, 1,1 euros pour “frais de gestion et de livraison” et, enfin, 5 euro pour “envoi des tickets par recommandé” ... soit 8,6 euros supplémentaires ou, pour le dire de manière plus significative encore, le prix du ticket est augmenté de près de 15 %.

À côté de ces contraintes imposées par les organisateurs, vient se greffer un phénomène vieux comme le monde mais qui a su pleinement profiter des opportunités de l’Internet: la revente lucrative des tickets.

Nous touchons ici au cœur même de ce que doit être la culture. Nous touchons ici à l’égalité d’accès à ce bien universel. Bien sûr, il sera toujours impossible de satisfaire tout le monde. Il y aura toujours des déçus, la demande étant bien souvent largement supérieure à l’offre.

Néanmoins, la culture n’est justement pas un bien commercial comme les autres. Nous ne pouvons pas accepter que la loi du marché s’applique indéfiniment, en laissant libre cours aux spéculateurs en tous genres.

2. L’accès aux événements

-M-, Placebo, Sonic Youth, Gossip, The National ou encore Mylène Farmer, pour ne citer que des exemples récents, ont fait *sold out* en quelques minutes à peine.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemeen

Elk jaar doen verschillende culturele of sportevenementen het debat over de verkoop van de kostbare toegangstickets weer oplaaien. Hier wordt met opzet gebruik gemaakt van het woord “kostbaar” omdat het voor een concertliefhebber thans almaar moeilijker wordt zichzelf te trakteren op een avondje uit om zijn favoriete groep of sportploeg aan het werk te zien.

Zulks ligt niet alleen aan de vaak torenhoge prijs van de toegangskaartjes, maar ook aan de verkoop- en betalingswijze ervan. Steeds vaker worden concertkaartjes louter telefonisch of via het internet te koop aangeboden. Soms kunnen ze alleen met een kredietkaart worden betaald, hetgeen dan weer kosten voor de reservering, de aangetekende verzending enzovoort meebrengt.

Om voor bepaalde grote festivals een kaartje te bemachtigen, moet men thans niet alleen 60 euro ophoesten voor een dagkaart, maar tevens 2,5 euro “reserveringskosten” betalen, 1,1 euro voor de “beheers- en leveringskosten”, en nog eens 5 euro voor de “aangetekende toezending van de kaartjes”. In totaal betaalt men dus 8,6 euro extra, waardoor de prijs van het kaartje wordt aangedikt met nagenoeg 15 %.

Bovenop die door de organisatoren opgelegde verplichtingen komt een aspect dat al heel lang bestaat maar waarvoor de mogelijkheden van het internet ten volle worden benut, met name de lucratieve doorverkoop van de tickets.

Wij hebben hier te maken met wat de essentie zelf van de cultuur moet zijn en met de gelijke toegang tot dit universele goed. Uiteraard blijft het onmogelijk om iedereen tevreden te stellen; ontgoochelden zullen er altijd zijn omdat de vraag heel vaak veel groter is dan het aanbod.

Cultuur is echter geen commercieel goed zoals een ander. Wij kunnen niet aanvaarden dat de wet van vraag en aanbod ongebreideld van toepassing is en dat alerhande speculanten vrij spel krijgen.

2. De toegang tot evenementen

De toegangstickets voor de concerten van - M -, Placebo, Sonic Youth, Gossip, The National of Mylène Farmer — om maar enkele recente voorbeelden te noemen

Il n'est plus rare aujourd'hui de devoir impérativement acheter ses précieux sésames, d'une part, par Internet et, d'autre part, au moyen de sa carte de crédit. Cela pose le problème de l'égalité d'accès pour tous à la culture. Devons-nous être totalement privés de concert si l'on ne possède ni connexion Internet ni carte de crédit?

Cette situation, qui exclut potentiellement toute une série d'amateurs de concerts, résulte de la conjonction de différents éléments. Le plus important étant, sans aucun doute, la position dominante de certains acteurs détenant dans leurs seules mains billetterie, artistes, événements, affichages, etc.

Pour assurer la culture à tous, il est indispensable de diversifier tant les modes de vente que de paiement. Celui qui n'a pas Internet doit pouvoir se rendre chez son discaire. Celui qui refuse de payer les frais de livraison, qui augmentent le prix de la place de près de 15 %, doit pouvoir retirer son ticket à l'entrée de la salle.

La réduction des modes de vente et de paiement est antinomique avec la volonté de favoriser l'accès à la culture. Elle la réserve à celles et ceux qui jouissent de moyens tant techniques que financiers, qui ne sont pas l'apanage de l'ensemble de la population. Doit-on rappeler que près de 40 % de la population n'a pas encore un Internet à domicile. De plus, l'accès à Internet ne signifie pas forcément la possibilité de se connecter en journée afin de se précipiter pour acheter un ticket de concert. Bon nombre d'entre nous n'ont évidemment pas cette opportunité.

Qu'un ticket commandé par Internet soit éventuellement plus cher, pourquoi pas, dès lors que le recevoir à la maison par envoi recommandé est un petit "luxe" qui a une certaine valeur que l'on choisit de s'offrir. Par contre, ne plus avoir la possibilité d'aller acheter chez son discaire ou au guichet de la salle ses places aux prix réel est absolument anormal et discriminatoire!

Il est donc nécessaire d'éviter ces dérives qui font peu de cas du droit à la culture, puisqu'elles privilégient une approche commerciale par niche plutôt qu'une approche universelle. Pour cela, la présente proposition oblige les organisateurs de spectacles à diversifier les lieux de ventes des titres d'accès.

— waren in nauwelijks enkele minuten uitverkocht. Niet zelden moet men vandaag die kostbare toegangstickets via het internet kopen én moet men ze aan de hand van een kredietkaart betalen. Dat doet een probleem rijzen inzake de gelijke toegang voor allen tot de cultuur. Moet iemand de toegang tot de concerten volledig worden ontzegd als hij noch over een internetverbinding, noch over een kredietkaart beschikt?

Die situatie, waardoor tal van concertliefhebbers potentieel geen toegang tot concerten krijgen, is het gevolg van een samenloop van verschillende elementen. Wellicht is het belangrijkste aspect de machtspositie van bepaalde actoren die de ticketverkoop, de contracten met de performers, de organisatie van evenementen, de affichages enzovoort in handen hebben.

Om te waarborgen dat elkeen toegang heeft tot culturele evenementen, moeten de kaartjes op uiteenlopende wijze worden aangeboden én kunnen worden betaald. Wie geen internettoegang heeft, moet zijn kaartje bij de platenhandelaar kunnen kopen; wie weigert leveringskosten te betalen — die het kaartje bijna 15 % duurder maken — moet zijn kaartje aan de ingang van de zaal kunnen kopen.

De inperking van de verkoop- en betalingswijzen staat haaks op het streven om de toegang tot cultuur laagdrempeliger te maken, en zorgt ervoor dat cultuur alleen toegankelijk is voor wie over de vereiste technische en financiële middelen beschikt — wat dus beslist niet het geval is voor iedereen. Moet eraan worden herinnerd dat nagenoeg 40 % van de bevolking thuis nog geen internetverbinding heeft? Bovendien houdt de toegang tot het internet niet noodzakelijk in dat men overdag kan surfen om heel snel een ticket te kopen voor een concert; velen onder ons hebben die mogelijkheid uiteraard niet.

Dat een via het internet besteld kaartje duurder uitvalt, is vrij normaal aangezien de aangetekende toezending ervan een kleine "luxe" is met een bepaalde waarde, die men zichzelf cadeau wil doen. Het is evenwel volstrekt abnormaal dat men kaartjes niet langer tegen de reële prijs bij de platenhandelaar of aan de ingang van de zaal kan kopen. In soortgelijke gevallen is sprake van discriminatie.

Het is dus nodig die uitwassen te voorkomen, waarbij het recht op cultuur met voeten wordt getreden. De betrokken actoren verkiezen immers een op bepaalde doelgroepen gerichte commerciële aanpak boven een algemene benadering. Daarom beoogt dit wetsvoorstel de organisatoren van voorstellingen ertoe te verplichten de verkooppunten van de toegangstickets te diversifiëren.

3. La spéculation entourant les titres d'accès

Le marché noir a toujours existé mais la banalisation de l'Internet chez une partie toujours plus grande de la population a donné une toute autre dimension au phénomène. La généralisation de la vente de tickets directement par Internet et la popularité sans cesse croissante de sites tels qu'eBay, qui favorisent accessibilité et facilité d'usage, ont permis aux spéculateurs de tous poils d'augmenter considérablement leur audience, et de ce fait leurs profits.

Récemment encore, nous avons pu lire que les organisateurs de spectacles dénoncent ce *"petit jeu minable de la revente de billets et forfaits avec profits qui a fait son apparition, notamment sur le site de vente aux enchères eBay, avec des dizaines de forfaits trois jours atteignant les 200 euros quand leur prix d'origine est de maximum 59 euros."*

Ne font-ils pas systématiquement mention sur leurs tickets qu'il est strictement interdit de les revendre moyennant bénéfices.

Mais ne soyons pas dupes. La spéculation leur procure certains avantages. Cela entraîne, par exemple, l'engouement artificiel pour certains artistes, et de ce fait une publicité gratuite. Plus dérangent encore est la participation de certains organisateurs au système de revente parallèle. Une pratique courante dénoncée par Trent Reznor, chanteur emblématique de *Nine Inch Nail*, sur le blog du groupe:

"le lieu, le promoteur, le distributeur de billets et souvent l'entourage de l'artiste (l'artiste lui-même, son management, son agent), se réservent un certain nombre de billets sur les places disponibles et les revendent eux-mêmes aux brokers [il] y a de l'argent à faire et ils estiment devoir être de la partie."

À l'heure actuelle, la législation permet déjà d'interdire la revente de certains tickets à des fins lucratives. La "loi football"¹ dispose ainsi que la revente de titres d'accès pour les matches de football nationaux ou internationaux est punissable lorsque cette revente menace la sécurité ou se fait dans un but lucratif.

De plus, la loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et la protection du consommateur (remplaçant l'ancienne loi sur les pratiques du commerce) permet également d'interdire la revente lucrative en utilisant

¹ Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football.

3. Speculatieve doorverkoop van toegangsbewijzen

De zwarte markt heeft altijd bestaan, maar de vergaande verspreiding van het internet bij een almaar groter deel van de bevolking heeft het fenomeen een heel andere dimensie gegeven. De veralgemening van de directe verkoop van tickets via het internet en de almaar groeiende populariteit van sites zoals eBay, die toegankelijkheid en gebruiksgemak in de hand werken, hebben speculanten van allerlei pluimage de mogelijkheid geboden hun doelgroep aanzienlijk uit te breiden, en bijgevolg ook hun winst.

Recent nog deden de organisatoren van een evenement (een festival) hun beklag over het opgang makende kleinzielige spelletje van het doorverkopen met winst van tickets en forfaits, met name op de veilingssite van eBay, waarbij tientallen forfaits voor drie dagen werden aangeboden en opliepen tot 200 euro, daar waar de oorspronkelijke prijs maximum 59 euro bedroeg.

Er wordt toch stelselmatig op de tickets vermeld dat het strikt verboden is ze met winst door te verkopen?

We mogen niet naïef zijn. Sommigen halen voordeel bij dergelijke lucratieve transacties. Dat leidt voor bepaalde performers bijvoorbeeld tot een hype, en dus gratis reclame. Storender is echter dat sommige organisatoren deelnemen aan de parallelle doorverkoop van tickets. Het is een gebruikelijke praktijk, die door Trent Reznor, de frontman van *Nine Inch Nail*, op de blog van de groep aan de kaak wordt gesteld:

"de zaal, de promotor, de verdeler van tickets en vaak de entourage van de performer [de performer zelf, zijn manager, zijn agent], houden een aantal tickets van beschikbare plaatsen achter en verkopen ze zelf aan brokers; er valt geld te rapen en zij menen mee te mogen graaien." [vertaling].

Momenteel maakt de wet het al mogelijk de doorverkoop van tickets met winstoogmerk te verbieden. De voetbalwet¹ bepaalt aldus dat de doorverkoop van toegangsbewijzen voor nationale of internationale voetbalwedstrijden strafbaar is als die doorverkoop de veiligheid in gevaar brengt of met winstoogmerk geschiedt.

Bovendien maakt de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming (ter vervanging van de voormalige wet op de handelspraktijken) het ook mogelijk de doorverkoop met winst te verbieden,

¹ Wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden.

la norme générale réprimant les actes contraires aux pratiques honnêtes. L'article 95 réprime clairement *"tout acte contraire aux pratiques honnêtes du marché par lequel une entreprise porte atteinte ou peut porter atteinte aux intérêts professionnels d'une ou plusieurs autres entreprises"*. Argument qui devrait certainement plaire aux organisateurs de spectacles, si prompts à dénoncer le tort que leur cause le marché noir.

Il y a donc lieu d'encadrer strictement ce que l'on nomme *"le second marché des tickets de spectacles"*. La présente proposition de loi responsabilise les organisateurs de spectacles lors de la revente éventuelle des tickets, couplée à l'interdiction de la revente avec profit.

Pour ce faire, elle vise à généraliser certaines pratiques qui ont déjà cours dans certaines salles de spectacles à savoir:

— l'instauration d'un système de dépôt de places non désirées à l'entrée de la salle afin de réguler la revente des tickets les jours précédant le spectacle, ainsi que le soir même;

— l'obligation pour les organisateurs du spectacle d'organiser un système de revente des tickets, via Internet au prix coûtant;

— l'autorisation et la labellisation de certains sites spécialisés dans la mise en relation de revendeurs et d'acheteurs particuliers potentiels, au prix coûtant.

La multiplication des lieux de vente des tickets, l'instauration de bonnes pratiques, couplée à l'interdiction totale de la revente *"sauvage"* des tickets à des fins lucratives permettrait de rencontrer les revendications d'un très grand nombre de passionnés de culture et couperait court à la spéculation culturelle, tout en permettant à un détenteur de ticket de revendre sa place s'il ne pouvait, pour une raison ou une autre, se rendre au spectacle.

Karine LALIEUX (PS)
Ann VANHESTE (sp.a)
Olivier HENRY (PS)
Philippe BLANCHART (PS)
Linda MUSIN (PS)

op grond van de algemene norm die daden die strijdig zijn met de eerlijke marktpraktijken, aan banden legt. Artikel 95 verbiedt duidelijk *"elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden"*, een argument dat de organisatoren van evenementen als muziek in de oren zou moeten klinken, want zij onderstrepen stelselmatig het nadeel dat de zwarte markt hen berokkent.

Er is dus reden om strikte krijtlijnen te trekken rond wat men *"de tweede markt voor tickets van evenementen"* noemt. Dit wetsvoorstel responsabiliseert de organisatoren van evenementen bij de eventuele doorverkoop van de tickets, door die te koppelen aan het verbod op een doorverkoop met winst.

Daarom strekt dit wetsvoorstel ertoe bepaalde regelingen die bij sommige evenementen al gangbaar zijn, algemeen te doen toepassen:

— de invoering van een regeling waarbij de niet langer gewenste tickets voor een optreden aan de ingang kunnen worden afgegeven, zodat de doorverkoop van die tickets de dagen vóór het evenement of de avond zelf in goede banen wordt geleid;

— de verplichting voor de organisatoren van het evenement om te voorzien in een systeem voor de doorverkoop, via het internet en tegen kostprijs, van tickets;

— de vergunning en erkenning van bepaalde gespecialiseerde websites waar doorverkopers en particuliere kandidaat-kopers tegen kostprijs tickets kunnen verhandelen.

Door het aantal ticketverkooppunten uit te breiden, *best practices* aan te moedigen en het ongebreideld doorverkopen met winst van tickets gewoon te verbieden, wordt tegemoet gekomen aan de bekommelingen van heel wat cultuurliefhebbers en kan komaf worden gemaakt met speculatieve transacties bij culturele evenementen, terwijl de houder van een ticket die om welke reden ook het evenement niet kan bijwonen, toch de kans heeft zijn ticket door te verkopen.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Au sens de la présente loi, il y a lieu d'entendre par:

— prix coûtant: le prix de vente du titre d'accès défini par le vendeur initial, éventuellement majoré des frais de port en cas d'envoi par la poste;

— titre d'accès: le titre qui donne accès à un événement culturel ou sportif, quelle que soit la forme sous laquelle le titre est octroyé;

— revente: toute vente et toute offre en vente d'un titre d'accès qui n'émane pas du vendeur initial;

— vendeur initial: l'organisateur ou les organisateurs qui vendent eux-mêmes des titres d'accès pour l'événement, ainsi que le vendeur ou les vendeurs de titres d'accès désignés contractuellement par l'organisateur de l'événement comme le vendeur ou les vendeurs officiels des titres d'accès pour cet événement.

Art. 3

§ 1er. Le ministre ayant en charge l'Économie met en place une table ronde des parties prenantes à l'organisation des spectacles culturels et sportifs et à la vente des titres d'accès. Celle-ci est composée de représentants des organisateurs, des salles accueillant des événements culturels et sportifs ainsi que des représentants des revendeurs indépendants.

La table ronde est chargée d'élaborer, ou de mettre à jour, un code de conduite afin de diversifier les modes de vente et de paiement des titres d'accès pour l'ensemble des spectacles culturels et sportifs.

Le code de conduite veille:

— à ce qu'un nombre significatif de titres d'accès soient placés en vente chez des disquaires, au guichet des salles accueillant l'événement ou tout autre lieu

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet dient te worden verstaan onder:

— kostprijs: de verkoopprijs van het toegangsbewijs, zoals bepaald door de oorspronkelijke verkoper, al dan niet vermeerderd met verzendingskosten;

— toegangsbewijs: het bewijs dat toegang verleent tot een cultureel of sportief evenement, ongeacht in welke vorm het bewijs wordt verleend;

— doorverkoop: elke verkoop en elk aanbod tot verkoop van een toegangsbewijs die niet uitgaan van de oorspronkelijke verkoper;

— oorspronkelijke verkoper: de organisator of organisatoren die zelf toegangsbewijzen verkopen voor het evenement, alsook de verkoper of verkopers van toegangsbewijzen die contractueel door de organisator van het evenement zijn aangewezen als de officiële verkoper of verkopers van de toegangsbewijzen voor dit evenement.

Art. 3

§ 1. De voor Economie bevoegde minister belegt een rondetafel met de partijen die zijn betrokken bij de organisatie van culturele en sportevenementen en bij de verkoop van toegangsbewijzen. Deze rondetafel bestaat uit vertegenwoordigers van de organisatoren, de zalen waar culturele en sportieve evenementen plaatsvinden en vertegenwoordigers van de onafhankelijke doorverkopers.

De rondetafel is ermee belast een gedragscode uit te werken of bij de tijd te brengen, teneinde voor alle culturele en sportevenementen de verkoops- en betalingswijzen van de toegangsbewijzen te diversifiëren.

De gedragscode zorgt ervoor dat:

— een significant aantal toegangsbewijzen te koop wordt aangeboden bij platenhandelaren, aan het loket van de zalen waar het evenement plaatsvindt of op

de vente largement accessible au public afin d'offrir un accès géographique le plus large possible dans l'ensemble des régions du pays;

— à ce qu'un certain nombre de titres d'accès soient accessibles le soir même de l'événement, au guichet;

— à permettre une réservation par téléphone, le paiement dans la semaine qui suit, soit via un virement soit en espèces aux guichets de la salle qui accueille l'événement et, en cas de versement bancaire, le retrait des places le soir même;

— à mettre en place un système de dépôt, dans des lieux physiquement accessibles, des titres d'accès afin d'organiser la revente des titres d'accès non désirés par leurs propriétaires particuliers;

— à ce que les organisateurs ainsi que les salles accueillant l'événement organisent également la revente des titres d'accès non désirés par le biais d'une plateforme d'échange et de revente par Internet;

— à fixer les sanctions en cas de non respect du code de conduite.

§ 2. Le Roi établit, suite à l'avis des parties concernées exprimé dans le code de conduite, les règles relative à la vente et à la revente des tickets donnant accès aux événements culturels et sportifs organisés en Belgique.

Il motive toute règle, prise par Lui, qui s'écarterait, le cas échéant, des règles établies dans le code de conduite précité.

§ 3. Dans les cas suivants, le Roi établit les règles visées au § 2, alinéa 1er, sans prendre en compte les règles établies dans le code de conduite:

— aucun code de conduite n'a pu être élaboré dans les six mois de l'entrée en vigueur de la présente loi;

— un code de conduite vient à être dénoncé par l'une des parties présente à la table ronde.

§ 4. Si un désaccord naît entre les parties à la table ronde quant à l'interprétation de dispositions du code de conduite, le Roi motive également la règle qu'il établit et faisant application d'une interprétation au lieu de l'autre.

enige andere vlot voor het publiek toegankelijke plaats waar de verkoop gebeurt, om te zorgen voor een zo ruim mogelijke geografische beschikbaarheid, over alle regio's van het land;

— een aantal toegangsbewijzen de avond van het evenement aan het loket te koop is;

— reservering per telefoon mogelijk is, waarbij de betaling tijdens de daaropvolgende week gebeurt via een overschrijving, in baar geld aan de loketten van de zaal waar het evenement plaatsvindt en, in geval van een bankoverschrijving, de tickets de avond zelf worden afgehaald;

— op materieel toegankelijke plaatsen een deponeer-regeling wordt uitgewerkt voor de toegangsbewijzen waar particuliere bezitters vanaf willen;

— de organisatoren en de zalen waar het evenement plaatsvindt ook de doorverkoop van de ongewenste toegangsbewijzen organiseren, via een ruil- en doorverkoopssite op het internet;

— sancties worden vastgelegd in geval van niet-naleving van de gedragscode.

§ 2. Nadat de Koning het in de gedragscode opgenomen advies van de betrokken partijen heeft ingewonnen, bepaalt Hij de regels voor de verkoop en doorverkoop van de tickets die toegang verlenen tot de in België georganiseerde culturele en sportevenementen.

Hij omkleedt met redenen elke door Hem uitgevaardigde regel die in voorkomend geval afwijkt van de in voormelde gedragscode vastgelegde regels.

§ 3. In de volgende gevallen bepaalt de Koning de in § 2, eerste lid, bedoelde regels zonder de in de gedragscode vastgelegde regels in aanmerking te nemen:

— indien binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet geen enkele gedragscode kon worden uitgewerkt;

— indien een van de bij de rondetafel aanwezige partijen een gedragscode aan de kaak stelt.

§ 4. Indien de partijen aan de rondetafel het onderling niet eens zijn over de uitlegging van de bepalingen van de gedragscode, worden ook de door de Koning bepaalde regels door Hem met redenen omkleed en wordt de ene uitlegging ten nadele van een andere opgelegd.

Art. 4

La revente de titres d'accès au-delà du prix coûtant est interdite.

Art. 5

Le Roi détermine par arrêté, sur proposition du ministre qui a l'Économie dans ses attributions, les critères et les modalités d'autorisation et de labélisation des sites web spécialisés dans la mise en relation de revendeurs et d'acheteurs potentiels particuliers. La revente de titres d'accès est strictement interdite sur les sites web non reconnus.

Art. 6

Est puni d'une peine d'emprisonnement de un mois à trois ans et d'une amende de 1 000 à 50 000 euros, ou de l'une de ces peines seulement, le fait de distribuer ou de vendre dans un but lucratif un ou plusieurs titres d'accès valables à des événements culturels et sportifs sans en avoir reçu l'autorisation expresse et préalable de l'organisateur.

Art. 7

Sont punis d'une amende de 1 000 à 50 000 euros les gestionnaires de sites Internet de vente en ligne non homologués pour la revente des titres d'accès qui acceptent la revente des titres d'accès.

Art. 8

Dans le cas d'une condamnation pour contravention à l'article 6, la confiscation spéciale des titres d'accès est prononcée.

Pour le cas où les titres d'accès ne sont pas la propriété du condamné, ils sont tout de même confisqués dans les deux cas suivants:

- la complicité de leur propriétaire au trafic est établie;
- aucune personne ne revendique la propriété de ces titres.

Art. 4

Het is verboden toegangsbewijzen door te verkopen voor een hogere prijs dan de kostprijs.

Art. 5

De Koning bepaalt bij een besluit, op voorstel van de minister die bevoegd is voor Economie, de criteria en de nadere vergunnings- en erkenningsregels van de websites die erin gespecialiseerd zijn de doorverkopers in contact te brengen met particuliere kandidaat-kopers. Het doorverkopen van toegangsbewijzen op de niet-vergunde websites is strikt verboden.

Art. 6

Met gevangenisstraf van een maand tot drie jaar en met geldboete van 1 000 tot 50 000 euro, of met een van deze straffen alleen, wordt bestraft het verdelen of verkopen met winstoogmerk van een of meer geldige toegangsbewijzen voor culturele en sportevenementen, zonder uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming van de organisator.

Art. 7

Met geldboete van 1 000 tot 50 000 euro, worden gestraft de beheerders van de voor het online doorverkopen van toegangsbewijzen niet-gehomologeerde websites, die een dergelijke doorverkoop toestaan.

Art. 8

Ingeval van een veroordeling wegens overtreding van artikel 6 wordt de bijzondere verbeurdverklaring van de toegangsbewijzen uitgesproken.

Wanneer de toegangsbewijzen geen eigendom zijn van de veroordeelde, worden ze desondanks verbeurd verklaard in de twee volgende gevallen:

- als bij die transacties de medepligtigheid van de eigenaar van de toegangsbewijzen is bewezen;
- als het eigendomsrecht van die toegangsbewijzen wordt niet opgeëist.

Art. 9

Sans préjudice d'autres dispositions pénales, dans les cas non prévus aux articles 6 et 7, seront punis d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 100 euros à 1 000 euros ceux qui auront contrevenu aux dispositions de la présente loi.

Art. 10

La présente loi entre en vigueur à la date fixée par le Roi et au plus tard le premier jour du deuxième mois suivant celui de sa publication au *Moniteur belge*.

26 novembre 2010

Karine LALIEUX (PS)
Ann VANHESTE (sp.a)
Olivier HENRY (PS)
Philippe BLANCHART (PS)
Linda MUSIN (PS)

Art. 9

Onverminderd andere strafbepalingen, in de gevallen waarin de artikelen 6 en 7 niet voorzien, worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 100 tot 1 000 euro, zij die de bepalingen van deze wet hebben overtreden.

Art. 10

Deze wet treedt in werking op de door de Koning te bepalen datum en uiterlijk de eerste dag van de tweede maand volgend op de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

26 november 2010